

for at hæve Renter for Fideikommis'et, var den bleven lagt hen paa sin Plads i Hr. Nellemanns Værelse. Henimod Forhørets Slutning den sidste Dag faar Assessor Cold Meddelelse fra Hr. Nellemann om, at begge de forsvundne Sager ere komne til Stede. Det viser sig, at Pigerne ikke have haft Begreb om, hvorledes det er gaaet til med disse Sager, deres Forklaringer holde aldeles ikke Stik. Sølvskæen er funden paa Bunden af en Krukke, altsaa ikke i Etuiet, hvor den efter Kirstines Forklaring skulde ligge, og Fodposen er funden mellem noget gammelt Skrammel paa Loftet. Tjenestepigernes Forklaringer vise sig altsaa at være forkerte ligesom Fru Nellemanns og de 6 af Hr. Nellemanns Sigtelser.

Jeg skal nu gaa over til den syvende, Hovedsigtelsen, der gaar ud paa, at Nelly Andersen har stjaalet en Guldurkæde. Det, der skal begrunde denne Sigtelse, er Fru Nellemanns Forklaring, der lyder saaledes — jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse den, den er ganske kort, men den er nødvendig til Sagens Forstaaelse: „Hun forklarer nærmere, at hun den 13de f. M. — altsaa den 13de November — om Formiddagen tabte Uret paa Gulvet i sin Lejlighed, hvorved Uret gled ud af den omforklarede Kæde, hvori det var fastgjort, medens hun beholdt Kæden i Haanden. Da Urglasset herved gik itu, og da den Fjeder i Kæden, hvorved Uret var fastgjort, var slap, mente Komparentinden, at det var heldigt, at saavel Ur som Kæde blev repareret, og idet hun tog Uret op fra Gulvet, lagde hun Ur og Kæde ved Siden af hinanden i en uafklaaret Skuffe i et i Dagligstuen henstaaende Skrivebord. Hun er ganske sikker paa, at hun lagde Kæden hened. Samme Aften tog hun Uret, der ikke var gaaet i Staa, frem af Skuffen og tog det med op paa sit Soveværelse. Hun lagde den Gang ikke Mærke til, om Kæden laa ved Siden af Uret — det maa ærede Medlemmer lægge Mærke til, at det har hun ikke lagt Mærke til, da hun om Aftenen hentede Uret — men hun mener, at den den Gang maa have ligget der, idet hun vistnok ellers vilde have lagt Mærke til, at den ikke var til Stede.“ Jeg ved ikke, om ærede Medlemmer forstaa Logikken her. I Reg-

len lægger man Mærke til, hvad der er til Stede, men ikke til, hvad der ikke er til Stede. Men Fru Nellemann mener her, at netop fordi Kæden ikke var til Stede, lagde hun Mærke til, at den ikke var til Stede. Der er et Blad i Kjøbenhavn, der har gjort sig til den nellemannske Families Defensor i denne Sag. Dette Blad har fremdraget, at da Kæden bortkom den 13de November og først kom igen den 1ste December, altsaa ca. 14 Dage efter, talte alt for, at en Tjenestepige i Huset havde stjaalet den, men senere var bleven forskrækket og havde lagt den tilbage. Dette Blad meddeler endvidere en Oplysning, der kan synes kompromitterende for Nelly Andersen, nemlig at da Politibetjent Jakobsen blev tilkaldt for at tage sig af Sagen, har han givet Nellys Søster det Raad, at hun skulde sige til Søsteren: Tag og læg denne Kæde, hvis du har stjaalet den, tilbage under et Bordtæppe eller et lignende Sted, saa slipper du for disse kedelige Følger, nu er det jo dog opdaget. Det kan se ret naturligt ud, og det er paa Grundlag af denne Fælde, som Betjent Jakobsen stiller for Nelly, og paa Grundlag af de 14 Dage, der vare hengaaede fra den Tid, Kæden blev borte, til den blev funden igen, at Assessoren og nu det Højreblad, der har taget Hr. Nellemann i Forsvar, støtter sin Sigtelse mod Nelly for Tyveri. Men dette Højreblad glemmer en ganske væsentlig Ting, som ogsaa oplyses i Forhørsprotokollen, nemlig at Nellys Søster ganske vist har fulgt Betjentens Raad og har sagt det til hende, men samtidig har hun sagt, hvad Betjenten har bedt hende om ikke at sige, nemlig at det var ham, der havde raadet dertil. Nellys Søster har sagt til hende: Politibetjenten har sagt, at hvis du gjorde det, vilde du bære Dig klogt ad. Dette oplyses i Forhørsprotokollen. Men Højrebladet har ikke fremdraget denne Side af Sagen, at det var meddelt Nelly i Forvejen, at Politiet havde stillet en Fælde for hende. Hun maa altsaa bære sig mere end dumt ad for at gaa i denne Fælde. Her er et Punkt, som, naar det stilles i den rigtige Belysning, og hele Sandheden kommer frem, netop taler for hendes Uskyld. Fru Nellemann fandt den 30te November Urkæden i Kjølelivet i noget, der kaldes en